בס"ד

# יום ג', רג' בשבט תשנ"ז (21 בינואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

קריאת ט"ו בשבט: (עוד יומיים בלבד!)

אף-על-פי מה שהכרנו אתמול שראש השנה כה אינו בראש השנה שבתורה שבו דן הקב"ה על כל העולם ועל כל-באי עולם כאחד כדין עוברים לפניו כבני מרון, וגורלם בו נקבע לשנה של יום-טוב.

אין אומרים בו תחנון בתפילת שחרית (וגם לא במנחה של אותו יום וגם לא של היום שלפניו) ואין עושים בו הספד למת; וגוזרים בו להרבות באכילת פירות ארץ ישראל, ולהדר לאכול פרי חדש שעדיין לא אכלוהו בשנה זו כדי לברך עליו שהחיינו.

ומה המיוחד בראש השנה הזה - לאילנות ...?

יש בראש השנה הזה מעמד שבת ארץ ישראל. כי ביום טו' מתחדש את האדמה שבארץ ישראל לניב תנובתה, ולהוציא פירותיה, וגדולות שבתה. ורוב שבתה של ארץ ישראל - על פירות האילן, שנאמר (דברים פרק כ'):

"ארץ תיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון, ארץ זית-שמן ודבש"

כי שבתה של ארץ ישראל בשל מיני דגן ומאכלה מן פירות האילן.

וכשישראל אוכלים מפירות הארץ וגהנים מטובה, הרי הם מברכים עליהם תחילה וסוף - ומי שהנאיל ארץ תמידה כו ומתפללים אלהי שיתרם נאכלה וגשורים כמקדם. וכל אשר ברכיה לאבותינו אברהם יצחק ויעקב בכתוב באותה פרשה המוכרת לעיל - שמדברת בשבחה של ארץ הטובה:

"ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך" (דברים, ח')

יום נעים!